

קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כתה ח' בת"ת "קדושת לוי" בית שמש

פרשת ויחי-חזק טבת תשס"ח שנה ב' עלון מס' 13

זמני השבת

אופק בית שמש
לפי הלוח היו"ל ע"י "עזרת אחים"

הרל"ג	4:03
מוצ"ש	5:21
ר"ת	5:56
סוף זמן קרי"ש	8:19

דבר המערכת

וישבע יוסף וכו' פקד יפקד אלקים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם (נ כה) יוסף משיב את בני ישראל כשיצאו ממצרים ועלו את ארונם לארץ ישראל ונאמר במדרש שארונם של יוסף נקבר מתחת לנהר הנלוס, ונשאלת השאלה מדוע לא ביקש יוסף כמו שאביו ביקש ממנו שיעלו אותו לארץ ישראל ויקבר שם?! ומתרגמים שיוסף ראה ברוח קדשו את כל הגלויות והקשיים של כלל ישראל בשיעבוד הקשה במצרים שהיהודים יאבדו תקווה ולא יראו סוף לגלות והם יתייאשו ויגיעו חלילה לשער ה"נ" של טומאה ולא יוכלו לצאת משם לכן הוא הסכים להיקבר במצרים מתחת לנלוס שליהודים יהיה תקווה שהם יצאו ממצרים כיוון שהם ידעו שיוסף השביע שהקב"ה יפקוד את בני ישראל ויוציא אותם ממצרים שיעלו את ארונם, ועדיין ארונם של יוסף שם וזה סימן שתהיה יציאת מצרים וכל פעם שירצו להתייאש מהגאולה תמיד ארונם של יוסף יהיה להם לתזכורת שתגיע הגאולה וזאת היתה כוונתו של יוסף בזה שהוא רצה לעת עתה להיקבר במצרים ובוזה שהשביע את בני ישראל שיעלו את ארונם משם. ומכאן נראה ונלמד את גדלותו של יוסף וגדלותם של מנהיגי ישראל שהם מוותרים על עצמם ומקריבים הכל למען העם שיוסף היה מוכן להיות קבור מתחת לנהר למעלה מ 150 שנה העיקר שיהיה לבני ישראל תקווה ולא יתייאשו וכך ישארו ויחזיקו את עצמם בגלות מצרים הקשה ויצאו משם כעם מאוחד עמו של הקדוש ברוך הוא. וזה מה שאמרו חז"ל "שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם" ומעשה אבות סימן לבנים.

שבת שלום
המערכת

פנינים יקרים

בך יברך ישראל לאמר ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה (מח כ) הנח לנך את בני מצרים ואלמר איש לזנו ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה (רש"י) למה נתברכו בני דווקא באפרים ומנשה ולא בשני שבטים אחרים? ברם יסודה של התורה כולה הוא, שלא יתגאה אדם על חבירו ולא יקנא בו, משראה יעקב אע"ה כי למרות ששיכל את ידיו והקדים את אפרים הצעיר לפני מנשה הבכור בכל זאת לא השתלטה הגאווה על אפרים ולא קינא במנשה, כי אם נשארו שניהם בידידות כמקודם. "ולכן אמר שיהיו כל בני ישראל כך ללא גאווה וללא קנאה. ובכן מה שאומר הכתוב "וישם את אפרים לפני מנשה" פירוש הוא על הברכה ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה. לפיכך יהיו ישראל מתברכים בהם משום שעל אף אשר "וישם את אפרים לפני מנשה" לא השפיע הדבר על שניהם לרעה - מה שלדאבון הלב לא היה אצל שאר האחים - שנאמר בהם "ויקנאו בו אחיו".

(אגרא דלכה)

עוד אפשר לתרץ מדוע ברכם שיתברכו ישראל דווקא במנשה ואפרים ולא בשאר השבטים יש לומר שמנשה ואפרים גדלו אצל יוסף שהיה מלך על כל מצרים ובביתו היה שפע ורחבות גדול והיו משופעים בכל טוב ועכ"ז לא השפיע הדבר עליהם לרעה להזיזם מעבודת הש"ת שזוהי מעלה יותר גדולה מהשבטים שהיו בביתו של יעקב בבכי וצעד ובמשך כ"ב שנה ובכל זאת נשארו בצדקתם ולכן מתברכים בהם.

(כתב סופר)

האספו ואגידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים (מט א) העצה היעוצה לכם להנצל מהצרות שיבוא עליכם באחרית הימים היא: "האספו" - שתאספו כולכם יחד "ואגידה" - ותאגדו לאגודה אחת (אותיות א ה ו י מחתלפות לפעמים) אשר יקרה אתכם באחרית הימים - הדבר הזה יהיה לכם מאוד יקר באחרית הימים.

(הרה"ק רבי שמואל מקאמינקא)

מאשר שמנה לחמה והוא יתן מעדני מלך (מט כ) מאשר - כל יהודי צריך ללמוד ממעשה אשר האלו, שמנה לחמה - המאכלים הטובים והדשנים היו שווים אצלו כמו לחם פשוט ולא יצטרך ליותר מזה והוא יתן - אבל כשבא לתת צדקה מעדני מלך - יתן מן המובחר ומן הטוב כי כן צריך כל יהודי להתנהג בשבילו לקחת רק קצת ולחבירו יתן הרבה כאשר.

(מפי השמועה)

עלון קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כתה ח'
תלמוד תורה "קדושת לוי"
ע"ש הרה"ק מברדיטשוב זיע"א
רחוב רבי מאיר בעל הנס 8 בית שמש
טלפון: 02-9921057 פקס: 02-9921058

© כל הזכויות שמורות

נא לשמור על קדושת הגליון

סיפור שבועי

ריט שכמו לסבל (מט טו)

לסכל עול תוכה (כז"י)

למה מסוגלת המקטרת

בימי צעירותו היה הרה"ק ר' שלום מבעלזא זי"ע נוהג לעשן מקטרת ובמיוחד עשה זאת בשעת לימודו בבית המדרש עד שיום אחד היה עד למאורע שבגללו הפסיק לעשן: רבי שלום ישב ולמד, והנה ראה כי אחד מבאי ביהמ"ד מתכוונן לעשן את מקטרתו. התבונן הרבי כיצד הלה טרח ונקח את המקטרת אחר פטם אותה בטבק ולבסוף הצית והחל מעשן. ובזמן שהאיש טפל במקטרתו הספיק רבי שלום ללמוד דף גמרא שלם! באותו רגע הניח הרבי את מקטרתו מידו ואמר: " אם הכלי הזה מסוגל לגרום לאדם לבטל עצמו מלימוד דף גמרא מעכשיו אין הוא נכנס לפי! והפסיק לעשן מקטרת.

סיפור בהמשכים

דין תורה שהציל

פרק א'

מוצאי שבת בבית המדרש של חסידי טשרנוביל בעיר ברדיטשוב היה מואר באותה שעה בפנים היה חמים, סביב שולחנות ישבו חסידים ודיברו על רבם הגדול. החסידים שוחחו על אמלנת חכמים ואהבת תורה ועוד דברים יפים, קדושה וחסידות לקראת השבוע הקרוב. על השולחן היה מעט אוכל החסידים שרוחם היתה עשירה אבל היו דלים בממונס הסתפקו בשולחן הערוך בצורה פשוטה, הם לא התקבצו כדי להשביע את רעבונם, כי את נפשם ורוחם באו להעשיר בערב זה.

לפתע נפתחה הדלת, דמות אלמונית נכנסה וסגרה את הדלת אחריה החסידים הרימו את עיניהם, הדמות שהייתה בפתח הייתה זרה היה זה יהודי מכורבל במעיל צמר עבה וכובע מחמם, האלמוני נותר עומד ליד הדלת תולה בחסידים עינים מהססות, היושבים הביטו בו בתמיהה לאחר מכן התעשת אחד מזקני החסידים, נגש ליהודי ולחץ את ידו בחמימות, בא רבי יהודי הסביר פנים לעברו, בודאי הגעת מהדרך והנך צמא כאן תוכל לשתות ולאכול משהו וכבר הונחה לידו שתיה וחלה.

היהודי הביט בכל הסובב אותו, ושאל הגעתי לביהמ"ד של חסידי טשרנוביל? אכן כן הנהנו מספר ראשים הוא חייך ופתח את ארנקו ושלף שטר מכובד אנא מכס בבקשה פנו לחנות הקרובה וקנו יין חלות שתייה ושאר מטעמים ונערוך סעודת מלוה מלכה כיד המלך, שנים מתוכם לקחו את השטר ופנו לחנות בקצה הרחוב עד מהרה חזרו השניים כשידיהם עמוסות בכל טוב והניחו את הדברים ערוכים בבית המדרש.

לאחר כמה דקות של שתיקה פתח האורח את פיו: בודאי תמהים אתם מה לי ולחסידי טשרנוביל, הייתי בעבר רחוק לגמדי מן החסידות אבל לאחרונה ארע לי נס, רבכם הגדול סיע לי מאוד וזהו סיפור מיוחד במינו בודאי תרצו לשמוע, ודאי מהרהרים אתם כי לפניכם עומד עשיר, והמשיך האיש אכן הצדק אתכם אני חי בבית מפואר בביתי יש משרתים ולילדים יש כל טוב אבל בעבר הלא רחוק הייתי עני ובני ביתי רעבו ללחם, הייתי מסתכל על ילדי וליבי היה מתכווץ בעצר בכאב ובעגמת נפש, הם היו לבושים בלוי סחכות ולרגליהם נעלים שידעו ימים טובים יותר בימי הקיץ היו קרועות ובחורף היו המים נכנסים מבעד לחורים, ובביתי הילדים רעבו ללחם, האם יודעים אתם איך מרגיש אבא כשבנו מבקש פרוסת לחם והוא לא יכול לתת לו?!

אני מוכרח לעשות משהו אמרתי לעצמי, ובכל יום הייתי לוח כספים ומנסה את מזלי בעסקים כאלו ואחרים. אך לא הצלחתי במלאכתי וגם בכסף שהגיע אלי לא היה ברכה כאילו משמים גזרו עלי שאהיה עני ושום דבר לא הועיל לי ולא יכלתי לעמוד במצב זה בצד ולשתוק.

המשך יבוא בע"ה...

הלכה למעשה

הלכות ביטול (ז)

כלי שני

כלי שני הוא הכלי שלתוכו העבירו את המאכל או המשקה מהכלי שבו התבשלו כגון קערה שהכניסו לתוכה מרק מהסיר שהתבשל בו.

אמרו חכמינו ז"ל שכלי שני אינו מבשל, שרק כשהמאכל או המשקה מונחים ב"כלי ראשון" הרי הם מבשלים, אולם כשהם מונחים ב"כלי שני" גם אם הם בדרגת חום שהיד סולדת בו, אינם מבשלים אלא שבהיתר זה יש כמה הגבלות כפי שיתבאר להלן.

בטעם הדבר כתבו הראשונים ש"בכלי ראשון" מתוך שעמד על האש דפנותיו חמים, והרי הוא מחזיק את חומו זמן מרובה גם לאחר שהסירוהו מהאש. אולם "כלי שני" אף על פי שהמאכל שבו בדרגת חום שהיד סולדת בו מכל מקום כיוון שאין דפנותיו חמים והוא הולך ומתקרר, אינו מבשל.

על פי האמור לעיל, מותר להוסיף מים צוננים לתוך מרק שהעבירו ל"כלי שני" גם כאשר המרק בדרגת חום שהיד סולדת בו. ואין לחוש שהמים הצוננים מתבשלים במרק החם, שהרי "כלי שני" אינו מבשל.

יש לדעת שאף שנתבאר שמותר להכניס מים צוננים לתוך מרק חם הנמצא ב"כלי שני" מכל מקום אין ללמוד מזה היתר להכניס למרק זה מאכלים ששיך בהם איסור ביטול משום שיש מאכלים שיש לחוש שהם מתבשלים גם ב"כלי שני" כפי שיתבאר להלן. אלא שהמים הזכרו בפרוש בגמרא שאינם מתבשלים ב"כלי שני" ולכן מותר להכניסם למרק.

חידה

מה הפירוש תור

(לפחות 3 פירושים)

תשובה לעלון מס' 12

האות יו"ד אומרים פעם אחד במילה יום ופעמיים במילה חיים.

מזל טוב

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת

למשפחת פרידמן

לרגל הולדת הבן בשטו"מ

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכ"י יוצ"ח מתוך נחת והרחבה.

לע"נ

הרה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב זצ"ל

בעל הבני ישכר זי"ע

נלב"ע י"ח טבת תר"א

קול צהלה ורינה שפתינו אז תרננה

בגילה ושמחה משגרים אנו ברכת מזלא טבא וגדיא יאה לכבוד האי גברא רבה ויקירא פאר מקדושים המחנך הדגול

הרה"צ ר' יחיאל יוסף מאסקאוויטש שליט"א אדמו"ר משאץ

לרגל אירוסיו בנו הבה"ח בנש"ק שלום ני"ו למזל"ט ובשעטו"מ

בורא עולם בקנין ישלים זה הבנין ויה"ד שיעלה הזיווג יפה לתפארת אבותיו הק' דורות ישרים ומבורכים ולבנין עדי עד